

БОЖА ІСКРА

№ 2 (17) Серпень 2009 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ВОЛОДИМИРА,
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

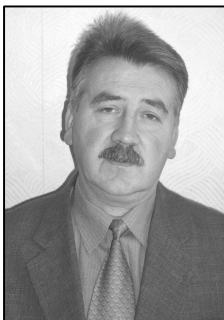
Візит Святішого Патріарха Московського і всієї Русі Кирила відбувся з 27 липня по 5 серпня 2009 року. Крім Києва Святіший Патріарх відвідав Крим, а також схід і захід України. Він звершив урочисті богослужіння в усіх трьох Лаврах України (Києво-Печерській, Святогірській і Почаївській), а також в Херсонесі на місці хрещення святого князя Володимира.

Розпочався візит 27 липня молебнем на Володимирській гірці. Того ж дня Патріарх звершив Всенощну в Свято-Успенській Києво-Печерській Лаврі, а в день церковного вшанування святого рівноапостольного князя Володимира, 28 липня, Богостепенну літургію на площі перед Успенським собором Лаври. Нагадаємо, що минулого року цей день був визнаний державним святом – днем Хрещення Київської Русі.

Символічно, що в Свято-Успенській Святогірській Лаврі Святіший Патріарх служив в день вшанування місцевої святині – Святогірської ікони Божої Матері – 30 липня, а в Свято-Успенській Почаївській Лаврі – в день 450-річчя принесення в Україну чудотворної Почаївської ікони Пресвятої Богородиці – 5 серпня. Богослужіння в Херсонесі відбулося 2 серпня, в день пророка Божого Іллі.

В Києві Патріарх Кирил відвідав Флорівський і Покровський жіночі монастирі та місце будівництва Кафедрального собору УПЦ. Він також мав зустріч зі студентами Київських духовних шкіл та українською інтелігенцією.

На Донбасі Патріарх Кирил відвідав новозведений Спасо-Преображенський кафедральний собор Донецька і Свято-Василівський чоловічий монастир в с. Микільське Донецької області. В Криму він у Свято-Троїцькому жіночому монастирі в Симферополі, де вклонився мощам святителя Луки, лікаря безвідплатного, на будівництві Олександрівського кафедрального собору Симферополя, де освятив накупольні хрести. На заході України Патріарха приймали Рівненщина та Волинь. Тут Святіший Кирил відвідав Свято-Троїцький Корнецький жіночий монастир, Свято-Миколаївський Городокський жіночий монастир, Свято-Успенський Святогірський Зимненський жіночий монастир, Рівне, Луцьк та Володимир-Волинський. *(За матеріалами сайту patriarch.in.ua).*

НАШІ СУЧАСНИКИ

ПЕТРЕНКО Іван Данилович

Народився 1 жовтня 1956 року в селі Бовтишка. Краєзнавець, член Всеукраїнської спілки краєзнавців (2004), педагог. Закінчив Полтавський педагогічний інститут (1978). Працював учителем, завучем, директором у школах Тюмені (Росія), Сумщини, в школах Івангорода, Нової Осоти, Олександрівки. Працював директором (1989 - 1991), молодшим науковим співробітником Музею історії Олександрівського району (1991 - 1995). Нині працює науковим редактором в обласній редакції Книги Памяті України.

Відкрив і дослідив понад 20 археологічних поселень в нашому районі, займався виявленням і нанесенням на карту давніх курганів, брав участь у створенні експозиції Олександрівського районного краєзнавчого музею, шкільних музеїв.

Один з ініціаторів створення кімнати-музею Левка Мацієвича, виготовлення і встановлення багатьох меморіальних дощок, один з авторів проекту пам'ятника жертвам голодомору 1932–1933 рр. в Олександрівці, автор проекту хреста на могилі козаків отамана Миколи Скляра (Чорного Ворона). Автор багатьох краєзнавчих статей у місцевих газетах, автор однієї та співавтор двох книг. Відмінник народної освіти України. Лауреат обласної краєзнавчої премії імені Володимира Ястребова (2007), заслужений працівник культури України (2008). Все своє життя Іван Данилович Петренко присвятив вихованню духовності наших земляків.

Слово Святїйшого Патріарха Кирила після молебню на Владимирській гірці в Києві

**Ваше Блаженство, Высокопреосвященные
и Преосвященные Владыки,
дорогие отцы, братья и сестры!**

Благодарю Вас, Ваше Блаженство, за приглашение посетить сию землю, овеянную подвигами святых преподобных угодников Божиих, землю, положившую начало просвещению многих и многих народов.

Я прибыл сюда как паломник на берега Днепра для того, чтобы прикоснуться к тысячелетней истории нашей Церкви.

В крещении я получил имя святого равноапостольного князя Владимира, в монашестве - имя святого равноапостольного Кирилла. Эти святые были у истоков христианства в нашей земле, у истоков просвещения Киевской Руси, и потому с особым трепетом взошел я сюда, на Владимирскую горку, для того, чтобы вознести молитву тому святому, имя которого получил в крещении и с которым постоянно сохраняю духовную молитвенную связь, ежедневно молясь святому равноапостольному Владимиру о сохранении святых Божиих Церквей, об укреплении Православия на Руси, о сохранении единства нашей святой Церкви.

Мы должны быть вечно благодарны Крестителю Руси за сделанный им судьбоносный выбор: принятие святой православной веры, которая стала бесценным сокровищем народа. Наступающий завтра день его памяти – это великий праздник Русской Православной Церкви, общий для всех окормляемых ею народов. Молясь здесь, у воздвигнутого святому князю памятника на берегу нашей общей крещальной купели, мы свидетельствуем о том, что завет нашего духовного прародителя живет и торжествует в истории, что мы, наследники Владимирова крещения, живя в разных государствах, свято храним заповеданное им духовное единство. В этом единстве – наша сила, основа нашей стойкости перед лицом всех искушений и разделений мира.

А сколько этих искушений, сколько этих разделений было за тысячелетнюю историю Церкви нашей! Но милостью Божьей, молитвами святого Крестителя нашего мы всегда со смирением и твердостью духа выходили победителями из этих искушений и разделений.

Это пастырское посещение станет для меня, прежде всего, радостной возможностью общения с народом Божиим, ревностно хранящим веру своих отцов, глубоко преданным своей Церкви, которая духовно воспитала его и, от дней Киевской Руси доныне, сформировала все те замечательные черты национального характера Украины, которые нам так дороги и которые на протяжении истории являлись источником побед, которые одерживал народ.

Прибегая к небесному предстательству просиявших на этой земле святых, мы будем вместе молиться о благе и процветании Украины, о мире и согласии ее граждан, о дружбе и братстве родственных народов, вышедших из днепровской купели, о нашем нерасторжимом духовном и церковном единстве.

**Боже великий, єдиний,
Русь–Україну храни.**

С этими прекрасными словами украинского духовного гимна отсюда, с Киевских гор, призываю Божие благословение на богохранимую Украинскую Державу и ее благочестивый православный народ, на все народы великой исторической Руси.

**Щастя дай, Боже, народу
І многая, многая літа!**

27 июля 2009 год. Киев, Владимирская горка.

**† Кирилл,
Святейший Патриарх Московский и всея Руси.**

ХТО ПРИВАТИЗУВАВ «ТРИ ШІСТКИ»?

Священник Георгій Лобанов
(«Церковна православна газета», № 13 (239) за липень 2009 р.)

Чи варто приймати ідентифікаційний номер? Що робити зі штрих-кодом на товарах? Чи потрібно відмовлятися від нового паспорта? Комп'ютер та Інтернет — це дуже погано?" — ось уже понад десять років священикам доводиться відповідати на ці й подібні запитання.

НА МЕЖІ КОНФЛІКТІВ

Окрім офіційної позиції Церкви у таких питаннях, яка неодноразово висловлювалася священноначалієм і церковними богословами, в народі мають місце думки, викликані крайніми уявленнями про те, що апокаліптичні пророцтва ніби буквально справджуються сьогодні в державних постановах і технічних інноваціях у сфері контролю над діяльністю населення тощо.

"З'явилося ціле «богослов'я», яке тиражують як у ЗМІ, так і у величезній кількості листівок, — розповідає архімандрит Тихон (Шевкунов), настоятель Стрітенського московського монастиря, який має своє власне книжкове видавництво. — Єпископ Тульський Кирил нещодавно повідомив мені, що в усі храми Тульської єпархії надійшла безліч безоплатних бандеролей з численними листівками, брошурами, газетами, аудіокасетами, присвяченими боротьбі з ІПН. Те саме — і в багатьох інших, якщо не в усіх єпархіях. На друк і не менш дорогий розсил бандеролей витрачаються великі кошти. І хтось серйозно зацікавлений у цьому. Така діяльність жодному видавничому відділу не під силу".

Як правило, все це збурює життя церковних громад, вносить смуту й непорозуміння. Відбувається це на межі конфліктів, що загрожують розколами в громадах, коли починають довіряти або не довіряти тим, хто "за" чи "проти", підозрювати і звинувачувати у зраді Церкви, виголошувати вирoki про неможливість бути спасеним...

ХИБНА РЕВНІСТЬ У БОЗІ

Подібні ситуації відомі в історії нашої Церкви. Так, величезної шкоди Православ'ю на Русі завдав старообрядницький розкол, зініційований есхатологічно налаштованими віруючими. Відомо, наприклад, що у XVIII ст. кілька старообрядницьких слобід, які переселилися на Чернігів-Сіверщину, не могли переписати майже чотири роки! Причиною був страх старовірів бути записаними в будь-яку книгу під час перепису, оскільки вони вірили, що ця книга є печаткою антихриста. З цієї ж причини багато старообрядців уникали брати паспорти і користуватися грошима, прирівнюючи їх до тих самих печаток, царя вважали антихристом, а патріарха — апокаліптичним звіром. У результаті люди тікали в ліси, оскопляли себе, спалювали, морили голодом. Навіть у радянські часи знаходилися такі "ревнителі віри", які примудрялися жити без паспортів, оскільки вважали, що вони містять завуальовану символіку з трьох шісток. Звісно, ніде не працювали, чим дуже пишалися. Щоправда, жили вони милостиною тих, хто ці паспорти мав і трудився, отримуючи гроші від держави. Зовсім недавно, восени 2007 р., в Пензенській області, очікуючи кінця світу, під землею переховувалися більше тридцять людей, разом із дітьми. На їхню думку, кінець світу мав настати у 2008 р.

Апокаліптично налаштовані ЗМІ повідомляють, що "за пророцтвами старців з часом патріарх коронуватиме антихриста, тому кожен християнин повинен бути завжди готовим до того, що майже все священноначаліє перебуватиме в єресі". І як наслідок, з ефіру "Народного радіо" жінка надривно кричить: "Навіщо нам такий патріарх, який благословляє приймати печатку антихриста?!"

Великий подвижник благочестя, насельник Псков-Печерської обителі митрополит Веніамін (Федченков, пом. 1961) писав про те, що причина подібних явищ — «у душі людській... її завжди спокушає все таємниче, незвичайне, і особливо — страшне. А при цьому з'являється хибна «ревність» у Бозі».

ДЕ ЛОГІКА?

Особливо напруженою є ситуація з трьома шістками. Тепер навіть не розрізняють між собою "666" і "696" або "969": "Зовні ж вони схожі!" — йдеться у черговій листівці, розповсюдженій самвидавом. Притому автор не розуміє, що три шістки взагалі не стосуються числа звіра. Річ у тім, що в книзі "Одкровення" число звіра — це не "шість — шість — шість", а "шістсот шістдесят шість" (Одкр. 13: 18). Наприкінці I — на початку II ст., коли святий Іоанн Богослов писав книгу "Апокаліпсис", арабських цифр ще не було. Замість них апостол використав букви грецького алфавіту. Така сама ситуація склалася і на Русі, де арабські цифри почали використовуватися у Святому Письмі лише у XIX ст. А до цього всі прекрасно знали, що число антихриста, згадуване в "Одкровенні" Іоанна Богослова, позначають буквами "херъ", "ксі" і "зело", і ніхто тоді й не думав про три завитушки, так само як і тепер ніхто не вдивляється у свої документи в пошуках трьох букв, що позначали колись цифри.

ХТО ПРИВАТИЗУВАВ «ТРИ ШІСТКИ»?

*Священик Георгій Лобанов
(«Церковна православна газета», № 13 (239) за липень 2009 р.)*

(ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК ЧИТАЙТЕ НА 3-Й СТОРІНЦІ).

Якщо написати слов'янською три шістки, то отримаємо "зело, зело, зело" — число, що не має відношення до антихристової печатки. Латиною "666" — DCLXVI, а не VI-VI-VI. Це стосується і староеврейського написання числа. Проте в газеті "Мир" (що іменує себе православною газетою для всієї родини) в номері № 49 (185) за 2008 р. у статті "Кілька слів про начертання звіра" йдеться про те, що, оскільки єврейській букві "vav" (цифра 6) відповідають англійські "V" і "W", то "WWW" (початок адрес в інтернет-мережі) — це теж 666". Утім, автор статті забуває, що, по-перше, в англійській мові ці букви не мають цифрових відповідників, а по-друге, для позначення цифр "600" і "60" у євреїв використовують букви "ל" і "ט", відповідно, в цьому випадку правильніше б написати: WWW дорівнює 6,6,6, але це вже не відповідає антихристовому числу. І поготів дивно читати подібні статті в газеті, яка сама має e-mail в інтернет-мережі!

КОМУ ЦЕ ВИГІДНО?

Сьогодні хворобливий страх перед числом 666 отримав назву "гексафобія" (hexaphobia). Гексафоби стверджують, що три шістки містяться не тільки в штрих-кодах товарів, але також і в ідентифікаційних номерах, паспортах, пенсійних та водійських посвідченнях тощо.

Каменем спотикання в антиієзуїтській пропаганді стало питання про заміну імені людини, даного їй при хрещенні, податковим номером. І для багатьох це є вагомим аргументом для відмови: "Чому я повинен міняти своє ім'я на якийсь номер, нехай навіть у ньому і немає числа антихриста?" Проте люди забувають, наприклад, про те, що тисячі новомучеників і сповідників, канонізованих Церквою, іменувалися в таборах як "засуджений №...". Але вони не позбулися свого християнського імені, і це не стало причиною їхніх протестів та обурень. Подальші логічні міркування на цю тему зводяться до висновку про те, що насправді в церковному середовищі створюються штучні проблеми. Постає запитання: кому вигідно, щоб християни, замість того щоб вирішувати реальні духовні проблеми, боролися з вітряками?

(ЗАКІНЧЕННЯ ЧИТАЙТЕ У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ).

Номер випущено за фінансового сприяння . Помоліться во здравіє наших добродію.

**До уваги читачів, які бажають допомогти та пожертвувати кошти на Свято-Миколаївську церкву або на видання газети «Божа Іскра»!
Ви можете перерахувати пожертвування поштовим переказом чи внести в банк на рахунок Свято-Миколаївської церкви.
Наш розрахунковий рахунок 260073654 у ВАТ «Райфайзен Банк Аваль», м. Кіровоград, МФО 323538, ідентифікаційний номер 23229484.
Газета приймає також оголошення та рекламу.**

БОЖА ІСКРА**ПРАВОСЛАВНЕ ВИДАННЯ
СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОЇ ЦЕРКВИ**

Газета видається з квітня 2003 року.

РЕДАКТОР – протоієрей Володимир (СОШИН).
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 27321, Кіровоградська обл.,
Олександрівський район, с. Бірки, Свято-
Миколаївська церква.
ТЕЛЕФОН РЕДАКЦІЇ: 8(067)49-30-955.

Свідоцтво про реєстрацію КГ № 0317-У від 25.03.2003 року.
Видання розповсюджується безкоштовно.
Газету видруковано в Олександрівській районній друкарні. Тираж – 500 прим.

Редакція уклінно просить читачів з повагою ставитися до православної газети і не використовувати її у господарських цілях. Читайте нашу газету і давайте читати іншим!